

Hon har forskarens undersökande förhållningssätt

● Något om min mamma I

● Såbord, bron Jette Andersen

● På fri hand III

● The dead parrot I

Jette Andersen
Det händer
Bodens Konstgille
Enter Galleria plan 2, Boden

konst

UNDER MITTEN AV 1850-talet dyker bordsdansen upp som ett fenomen i de borgerliga salongerna. Den utförs med ett så kallat Trollbord eller Spåbord. De var trebenta små runda bord av alträ, ihopsatta utan spikar. Ena benet var ett ja-ben, det andra var ett nej-ben medan det sista benet var ett räkneben där antalet siffror även var kopplat till olika bokstäver. 1 var A, 2 var B och så vidare. Det fungerade så att deltagarna la sina utspärrade händer i ring på bordsytan och sedan ställde frågor till bordet. Bordet svarade genom att knacka med de olika benen i golvet. För de troende var det svar från andevärlden, för de kientrogna var det ofrivilliga ideomotoriska rörelser hos deltagarna som styrde bordsdansen. Allt nog, långt innan radio och framförallt tv monopoliserade vår fritid, var det ett tidsfördriv som liksom kortspel, charader och högläsning förgyllde sällskapslivet under mörka vinterkvällar.

JETTE ANDERSEN, SOM kallat sin utställning på Konstgillet *Det händer*, har tagit fasta på just händer i många bemärkelser. Utgångspunkten för hela

● På fri hand II

utställningen är en äldre målning som föreställer Andersens moder, *Något om min mamma I*, som sitter med händerna hängande över axlarna på en manssilhuett. Mannen är en bifigur i sammanhanget medan modern och händerna dominerar i bilden. Händer som bytt blöjor, lagat mat, arbetat, burit barn, smekt, tröstat och bannat. Moderns händer, som tillsammans med mormoderns händer, som en gång i tiden fann nöjsam sysselsättning vid ett spåbord i Odense under 1950-talet, utgör idén till bronsskulpturen *Säg mig lilla bord*. Här har Andersen gjutit av sina egna och sina två döttrars händer och placerat dem på en avgjutning av moderns spåbord.

Det bli en sammansatt och tänkvärd berättelse om moderskap som överbryggar tiden. Det som varit, och det som är, och funderingar, om än i förströrelsens form, om det som kommer.

Det tredimensionella formspråket är lite av en ny förälskelse för Andersen. Formtagning och gjutning är förvisso komplicerade processer och de moderna gjutmaterialen latex och algjutat, med sin precision i avgjutningarna där varje rynka och hudveck redovisas, kan bli något av en förförelse.

Några av de tredimensionella objekten i utställningen som exempelvis verket *En handfull* präglas av nyförälskelsens blindhet. Det är lätt att fascineras av precisionen i själva avgjutningarna men det är lättköpta poänger, för mig krävs det lite mer av avsikt.

UTSTÄLLNINGEN DOMINERAS dock av slagkraftiga målningar där mans- och kvinnohänder utgör motiven. Händer som möts på olika sätt. De dominerande färgerna är mörk kadmiumröd elfenbensvart och vitt. Det är händer som söker och håller i varandra och som

besvärjer ensamheten, berättar om kärlekstörst, innerlighet, ömhet och ett sökande efter trygghet. Titlar som *Nån att hålla i handen* återkommer i olika varianter. En nyligen genomförd Australienresa och mötet med samtida aboriginerkonst ger nya influenser i Andersens bilder. Prickade konturer ramar in ytor eller tecknar linjer i bildserien *På fri hand*. Nya tekniker kombineras med gamla teman. Monty Python's flying circus och John Gleeses och Michael Palins sanslöst dråpliga sketch om The Norwegian blue parrot, här buren av en gjuten hand, får visuell databearbetad gestaltning i tre utskriftar på aluminiumplåt.

JETTE ANDERSEN ÄR inte den som trampar vatten. Hon har forskarens undersökande förhållningssätt. Hon väljer teman utifrån sig själv och sin egen livssituation, vrider och vänder, ställer frågor, söker svar i nya tekniker.

Varje utställning är som en ny forskarrapport med nya oförutsägbara utsagor. Är det inte älgars mångfald och former, eller rytmerna i björkdungens stammar, så är det hur barnomens bildvärld i målarboken befäster könsroller.

Den här gången handlar det om hur man uttrycker det som händer med händer.

Bertil Sundstedt